

Ołtarz – miejsce ofiary naszego Zbawiciela

Ołtarz to miejsce gdzie uobecnienia się ofiara krzyża Pana Jezusa. Według starożytnej tradycji, świątynia powinna posiadać ołtarz skierowany na wschód. W ten sposób pierwsze kościoły chrześcijańskie bardzo szybko odróżniały się od synagog. Chrześcijanie od początku zwracali się na modlitwie ku wschodowi. We wschodzącym słońcu postrzegano symbol Chrystusa zmartwychwstałego, który jest światłością świata. Stąd tak budowano kościoły, aby stojący przy ołtarzu kapłan oraz wierni mogli się wspólnie zwrócić na modlitwie w jednym kierunku ? wschodnim. Sobór Watykański II chcąc ukazać rangę ołtarza wyróżnia trzy sposoby oddawania czci, poprzez: głęboki skłon, pocałunek i okadzenie. Kapłan rozpoczynając i kończąc liturgię, chcąc okazać największą cześć i szacunek, całuje święty ołtarz. Natomiast podczas liturgii przechodząca służba ołtarza czyni głęboki skłon ku ołtarzowi. Św. Ambroży w swoim nauczaniu podkreślał, że ołtarz przedstawia Ciało Chrystusa. Nie dziwi więc fakt, że św. Dominik spędzał noce na modlitwie, oparty o mensę ołtarza. W historii Kościoła wymagano, by do ołtarza prowadziły schody uświadamiające, że zbliżamy się do Boga. Są nawiązaniem do Jakubowej drabiny ze Starego Testamentu, która łączyła niebo z ziemią i ukazywała aniołów wchodzących i schodzących po tej drabinie. Istnieje też sugestia trzech stopni ? schodów będąca nawiązaniem do Świętego Triduum Paschalnego Chrystusa (trzy dni). Istotne elementy ołtarza to: płyta ołtarzowa (*mensa*), krzyż i świece. Mensa zwana potocznie ołtarzem, stanowi część najistotniejszą, na niej bowiem składana jest Przenajświętsza Ofiara.

Najlepszym budulcem jest kamień (marmur). Kamienna płyta ołtarza, czyli tzw. mensa, nawiązuje do Chrystusa jako ?kamienia węgielnego? oraz do Chrystusa jako skały, z której Mojżesz wyprowadził wodę na pustyni. Dlatego przepisy liturgiczne nakazują, aby w każdym kościele znajdował się *ołtarz stały, jasno i trwale wskazujący na Jezusa Chrystusa, który jest żywym kamieniem*. Mensa powinna być pokryta białymi obrusami, przypominającymi białe prześcieradła, którymi było owinięte Ciało Zbawiciela w grobie. Praktyczne znaczenie to ochrona Najświętszego Sakramentu, aby Święta Krew Pana Jezusa w wypadku rozlania się, nie przesiąkła aż do płyty ołtarzowej. Sepulcrum to czworokątne zagłębienie, znajdujące się na środku mensy, w którym zamurowane są relikwie świętych męczenników, zamknięte w metalowym naczyniu. Krzyż z wizerunkiem ukrzyżowanego Zbawiciela, powinien stać pośrodku ołtarza lub na tabernakulum bo przypomina krwawą Ofiarę Krzyżową, która teraz dokonuje się na ołtarzu w sposób bezkrwawy. Kościół także modlitwą ogarnia ołtarz kiedy w pierwszym kanonie kapłan wypowiada słowa: *Pokornie Cię błagamy, wszechmogący Boże, niech Twój święty Anioł zanieś tę ofiarę na ołtarz w niebie, przed oblicze Boskiego majestatu Twego, abyśmy przyjmując z tego ołtarza Najświętsze Ciało i Krew Twojego Syna, otrzymali obfite błogosławieństwo i łaskę*. Można więc powiedzieć, że ołtarz w świątyni jest jak początek drogi, której celem i zakończeniem jest ołtarz w niebie. Eucharystyczny ołtarz jest jak centrum świata, całego kosmosu, a już na pewno powinien być centrum naszego życia, gdzie Chrystus nieustannie ofiaruje się dla nas i dla naszego zbawienia. Konsekracja ołtarza to niewątpliwie wydarzenie dziejowe, ale też ważne wydarzenie w naszym życiu osobistym.

[pastores]

Od 27 października 2014 r. do 2 listopada 2014 r.

Modlimy się za chrześcijan, którzy zaniedbują niedzielną Mszę świętą i nie świętują Dnia Pańskiego.

Niedziela XXX Zwykła

1. Dzisiaj jest XXX Niedziela Zwykła. Zapraszamy na Różaniec o 15.00.
2. Od poniedziałku do piątku zapraszamy na nabożeństwo różańcowe o 17.30.
3. W środę Msza św. szkolna z Różańcem o 17.00. Od 16.30 spowiedź dla dzieci i gimnazjalistów.
4. Przed Uroczystością Wszystkich Świętych uporządkujemy groby bliskich, ale również te zaniedbane. W tym roku do uporządkowania cmentarza przed Wszystkimi Świętymi prosimy w czwartek o godz. 14.00 mieszkańców Wróblina. Prosimy przynieść ze sobą narzędzia, zwłaszcza grabie, miotły i łopaty.
5. W piątek o 18.00 Msza św. z Różańcem dla młodzieży i kandydatów do bierzmowania z klas II i III. O 19.00 próba chóru.

6. W sobotę **Uroczystość Wszystkich Świętych**. Msze św. do południa jak w niedzielę, a po południu o 14.00 u św. Anny. Po Mszy św. procesja na cmentarzu. Kolekta w tym dniu przeznaczona będzie na pokrycie kosztów wody na cmentarzu za cały rok (koszty wody wyniosły 1 300 zł. Natomiast za wywóz śmieci płacimy miesięcznie 1 740 zł.) Zachęcamy do skorzystania z sakramentu pokuty codziennie przed każdą Mszą św. Od 1 do 8 listopada można zyskać odpust zupełny za Zmarłych. Warunki: nawiedzenie cmentarza, Ojcze Nasz, Wierzę w Boga, modlitwa wg intencji Ojca Świętego, stan łaski uświęcającej, przyjęcie Komunii Świętej.
7. W przyszłą niedzielę przypada Dzień Zaduszny ? Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. Kolekta będzie na WSD i Kurię w Opolu.
8. Zap. przedślubna II: Łukasz Skorupski z Borek i Klaudia Krawiec z Czarnowąs.
9. Dziękujemy za dzisiejszą kolektę na pokrycie kosztów odnowy prezbiterium i zakrystii oraz za posprzątanie kościoła. Dziękujemy rolnikom za płody rolne dla Seminarium Duchownego w Opolu i Karmelu w Krakowie.
10. W zakrystii można nabyć Kalendarze Dekanalne w cenie 4 zł.

Liturgia Święta w Parafii od 27.10.2014 do 02.11.2014 r.

Poniedziałek 27.10

7.00 Za ++ rodziców Józefa i Gertrudę Borosz, Jana i Martę Ratuszny, ich rodzeństwo, babcie, dziadków, ++ z pokr. obu stron i za dusze czyścicowe.

18.00 Za wstaw. MB Różańcowej z podz. za łaski, o błog. Boże w rodzinie Starosta oraz o szczęśliwą wieczność dla + męża Jerzego i za dusze czyścicowe.

Wtorek 28.10 – św. Apostołów Szymona i Judy Tadeusza

7.00 Do Miłosierdzia Bożego za wstaw. św. Judy Tadeusza z podz. za łaski o Boże błog. dla rodziny Liguda oraz za ++ z pokr. Odelga i Liguda.

18.00 /św. Anna/ Za + ojca Jerzego Niestrój w r.śm., matkę Marię,++z pokr.obu stron.

Środa 29.10

7.00 Za + Marię Kasperek w 1 r. śm.

17.00 /szkolna/ Za++rodziców Rocha i Agnieszkę Tomala, ojca Roberta Slotta, siostry Waltraudę Melcer i Krystynę Szafraniec, braci Józefa i Helmuta i za dusze czyścicowe.

Czwartek 30.10

7.00 Za + Jana Kucharskiego w 1 r. śm.

18.00 Za + męża Jerzego Stasz w r. śm., rodziców, syna Henryka, teściów, rodzeństwo, zięcia Romana, ++ z pokr. obu stron i za dusze czyścicowe.

Piątek 31.10

7.00 Za++rodziców Franciszka i Annę Kessler, 2braci, teściów,++z pokr.obu stron.

18.00 /młodz./ Do Bożej Op. za wstaw. Matki Najświętszej z podz. za łaskę powołania, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla ks. wikarego Mariusza z okazji urodzin.

Sobota 01.11 – Uroczystość Wszystkich

7.00 Za ++ rodziców Jadwigę i Leona Wystrach z ok. ur., Gertrudę i Jana Wystrach, Marię i Wojciecha Knosalla i ++ z pokr.

8.15 /niem./ Za + Gertrudę Twardowski w mc po śm.

9.00 /św. Anna/ Za + ojca Franciszka Ambroży, matkę Jadwigę, teściów Józefa i Marię Niedworok, szwagrów Joachima i Gintra, ++ z pokr. Ambroży i Niedworok oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

9.30 Za + męża Pawła Kowol w 17 r. śm., rodziców, teściów, 2siostry, szwagra, szwagierkę, ciocię, ++ z pokr. obu stron i za dusze czyścicowe.

11.00 Za + Romana Góra w 1 r. śm.

14.00 /św. Anna/ **Za zmarłych zalecanych w wypominkach.**

Niedziela 02.11. – Wspomnienie Wszystkich Zmarłych

7.00 Z podz. za łaski, o zdrowie i Boże błog. dla Genowefy Newiger z ok. urodzin.

8.15 /niem./ Za + Łucję Urban w r. śm., rodziców, ++ z pokr., ++ rodziców Piotra i Julianę Staś, 4 braci i ++ z pokr.

9.00 /św. Anna/ Za zmarłych zalecanych w wypominkach.

9.30 Według intencji Ojca Świętego.

11.00 Za + syna Mariusza Kłysek z ok. urodzin, rodziców Marię

i Henryka i teściów Annę i Konrada.

15.00 /św. Anna/ Nabożeństwo różańcowe za zmarłych.

16.00 Z podz. za łaski o zdrowie i Boże błog. dla Gertrudy Czok z ok. 75 r. urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie.

Uwierzyć w własne kłamstwo

Faryzeusze i saduceusze uwierzyli w własne kłamstwo. Dlatego raz po raz wystawiali Pana Jezusa na próbę, czyhali jak Go podchwycić w mowie. Zbiorowa histeria faryzeuszy i saduceuszy doprowadziła w końcu do poniżenia i ukrzyżowania Pana Jezusa. Oni działali w imię swojej *prawdy*. Z tego powodu został przybity do krzyża Chrystus Pan, który o sobie powiedział: *Ja jestem prawdą*. Ludzie łatwo dają wiarę kłamstwom i bzdurom przez siebie wypowiedzianym. By polepszyć swoje samopoczucie chętnie podpierają się twierdzeniem, że *inni też tak myślą*. Tymczasem nawet najbardziej zbiorowe kłamstwo nie daje jeszcze prawdy. Ewangelia mówi dzisiaj, że Pan Jezus *zamknął usta saduceuszom*. Ale wiemy, że to nie był koniec dramatu zbawienia, jeszcze nie zmienił ich serc. Ludzie skażeni zakłamaniem do końca będą bronili swej racji, aż do ukrzyżowania Prawdy. Tak było z Panem Jezusem, który – choć zamknął usta saduceuszom – i tak został zamęczony i ukrzyżowany. Prawda zbawienia jest tylko jedna, i nie można się nią zabawiać, trzeba się na nią otworzyć. Zamykanie się na prawdę zawsze stanowi jakąś apologię kłamstwa. Dramat zbawienia, który miał miejsce przeszło XX wieków temu, nadal trwa. Prawie wszystko się powtarza, tylko aktorzy tego dramatu są nowi.

Zaproszenie na konsekrację ołtarza

Kto łączy się z Ciałem i Krwią Pana Jezusa, ten łączy się z ołtarzem ? zaproszenie na konsekrację ołtarza.

Za dwa tygodnie, w niedzielę 9 listopada, o g. 16.00, będziemy przeżywali uroczystość konsekracji naszego nowego ołtarza. Starożytny myśliciel Płutarch z Cheronei (żył w I w. n.e.) pozostawił takie oto słowa: *Widziałem miasta bez murów, bez władców, bez pałaców, bez teatrów i szkół, ale nie spotkałem miasta bez ołtarza, na którym by nie składano ofiar Panu Bogu.* Mniej więcej w tym samym czasie do Aten wchodził św. Paweł, by na Areopagu rozprawić z tamtejszymi filozofami. I już w pierwszych słowach Apostoł mówi do nich: *Mężowie ateńscy, widzę że jesteście pod każdym względem religijni. Przechodząc bowiem i oglądając wasze świątości, jedną po drugiej, znalazłem też ołtarz z napisem: Nieznanemu Bogu. Ja wam głoszę to, co czcicie, nie znając.*

Ołtarz w kościele, ten ołtarz, do konsekracji którego się przygotowujemy, nie będzie poświęcony jakiemuś nieznanemu bóstwu, bożkowi, ale Bogu, którego znamy, który nam jest bardzo bliski – naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi. Ołtarz zawsze był sercem Kościoła, bo na nim składana jest ofiara

miłości Syna Bożego, Jedynego i Najwyższego Kapłana. Ofiara bezkrwawa Jezusa Chrystusa. Św. Paweł pisze: *Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czy nie jest udziałem we Krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa?* Kto więc łączy się z Ciałem i Krwią Pana, ten łączy się z ołtarzem, którym jest Pan.

Ołtarz ? miejsce i znak ofiary, ale też uczy – uświadamia nam, jak bardzo jesteśmy wybrani: bo zasiadamy przy stole z Bogiem samym. Uczestniczymy w ofierze Pana Jezusa, którą On sam składa Bogu Ojcu, ale również my ofiarujemy siebie z Jezusem, tzn. na tym ołtarzu jakby kładziemy całe nasze życie, to czym żyjemy, swoje troski i ciężary, i radości. Do istoty ofiary należy to, że dajemy Bogu wszystko to co najlepsze, dajemy z serca. Nie można ofiarować się Bogu tylko częściowo, tylko kilka procent.

Kapłan, gdy sprawuje Mszę św. modli się nie tylko w danej intencji, ale ofiaruje Panu Bogu różne sprawy, które są mu wiadome; że ktoś ciężko zachorował, że tu czy tam są jakieś kłopoty rodzinne, że ktoś stracił pracę, że gdzieś ludzie nie potrafią się ze sobą zgodzić. To wszystko codziennie ofiaruje Panu Bogu na ołtarzu. Bo ołtarz wszystko uniesie, bo nasz Pan Jezus Chrystus wszystko uniesie w ofierze składanej Bogu Ojcu w niebie.

Nim zakryliśmy ołtarz tą ciężką marmurową płytą, włożyłem do niego różne dokumenty, zdjęcia wielu z was, zdjęcia komunijne dzieci, opis różnych zdarzeń, którymi obecnie żyje świat. I to pozostanie tam, daj Boże, na całe wieki. A tymczasem, w naszej codzienności, w dni powszednie, w niedziele i święta, każdy z nas może tu składać w ofierze samego siebie, to, czym żyje. Bo ołtarz jest symbolem ofiary wewnętrznej, którą każdy z nas składa również w swoim sercu. Pewna, już bardzo schorowana babcia, do której ksiądz co miesiąc zanosz Komunię św., któregoś dnia powiedziała: *Najbardziej mi żal, że już nie potrafię iść do kościoła w niedzielę, ale zawsze jak słyszę dzwony na przeistoczenie, składam Panu Bogu ofiarę mojego*

życia i mojego cierpienia. Osoba, daleko od ołtarza, a jednocześnie tak blisko, tak bardzo zjednoczona z ofiarą Chrystusa. Św. O. Pio, którego wizerunek znajduje się tutaj, blisko ołtarza, powiedział: *Gdyby to było możliwe, nigdy nie opuściłbym ołtarza.* W świetle tych słów, można by się zastanowić, czy troszczymy się o to, by być blisko ołtarza, sercem, duszą i ciałem.

Ołtarz jest stołem świątecznym dla tych, których Chrystus zaprasza na ucztę. Każdy by się dziwił, gdyby ktoś zaproszony na przyjęcie, na ucztę, zamiast usiąść z innymi przy stole, pozostał na dworze. Uznalibyśmy to jako lekceważenie, obojętność, jako niegrzeczny afront.

Abp poznański Stanisław Gądecki w jednym z wywiadów mówi: *Mając przed oczyma olbrzymią rolę, jaką odgrywa ołtarz w chrześcijańskim kulcie, nie do pojęcia ? poza przypadkiem choroby ? jest dość powszechny obyczaj polskich katolików polegający na wystawaniu w czasie Mszy świętej poza kościołem. Zamiast być jak najbliżej ołtarza, oni oddalają się od niego. Wydaje się, jakby akcja liturgiczna raczej im przeszkadzała, aniżeli pomagała w uczestnictwie w Eucharystii. Skąd się to bierze? Bierze się to raczej z jakiejś nonszalancji, z braku poczucia jedności z Chrystusem; z poczucia niechęci do bliższego spotkania z Nim. Stąd też tak wielu odchodzi po Eucharystii nie przemienionych, a Chrystus wcale nie idzie wraz z nimi do ich domów, bo oni wcale Go nie pragną. Daleko im do postawy Zacheusza, który gorąco pragnął zobaczyć Chrystusa, a nie mogąc tego osiągnąć z powodu tłumu, wydrapał się na drzewo. Ponieważ zaś gorąco pragnął zobaczyć Jezusa, nie tylko że dostrzegł Go w tłumie, ale również spotkał się z nim w swoim własnym domu. Uczestnicy Eucharystii sprzed kościoła więcej tracą, niż zyskują, a zamiast ubogacać innych, gorszą ich swoją obojętnością ? mówi Abp.*

Nasi rodzice uczyli nas: *wybierz sobie takie miejsce w kościele, żebyś widział dobrze ołtarz, i co się tam dzieje.* Jakże to ważne, mieć wizualny (i nie tylko!) kontakt z

ołtarzem. Przecież każdy idzie do kościoła nie po to, by Boga obrażać swą obojętnością, i zamykać się przed Nim; idę by się do Pana Boga zbliżyć, by się przed Nim otworzyć. Tak pięknie wyrażają to słowa, którymi ministranci i lektorzy modlą się przed wyjściem do Mszy świętej: *Oto za chwilę przystąpię do ołtarza Bożego, do Boga, który rozwesela młodość moją. Do świętej przystępuje służby.* Czy idziemy do kościoła z tą samą radością, z takim samym nastawieniem serca. Nowy ołtarz i nowe serca, nowa gotowość do ofiarowania siebie Panu Bogu na tym ołtarzu. Nowe nastawienie do tego, co przecież przeżywam tu już od wielu lat, jak wiele Mszy św. było już sprawowanych w tej świątyni. Przecież już prawie osiem wieków w tym miejscu jest sprawowana Najświętsza Eucharystia.

Już dawno obiecywałem sobie i Parafianom, że w tym ołtarzu znajdą się Relikwie św. Jana Pawła II, Papieża. I rzeczywiście te Relikwie udało się nadspodziewanie łatwo pozyskać, z rąk samego Kardynała Stanisława Dziwisza, przez cały pontyfikat osobistego Sekretarza Ojca Świętego. I owszem, Relikwie te pozostaną w ołtarzu, ale w naszym tabernakulum, byśmy mogli je jak najczęściej, z szacunkiem całować i oddawać kult Panu Bogu przez pośrednictwo św. Jana Pawła II.

Natomiast w płycie ołtarza, który zostanie konsekrowany, zostały umieszczone Relikwie z poprzedniego ołtarza. Na zabezpieczonym, mosiężnym naczyniu jest wygrawerowany napis JHS. W ten sposób zostanie zachowana kontynuacja tego miejsca, w którym już od wieków sprawowana jest Najświętsza Ofiara Miłości naszego Pana. I także w ten sposób będzie się tu uobecniać prawda, że *kto łączy się z Ciałem i Krwią Pana, ten łączy się z ołtarzem, którym jest Pan.*

Ks. Piotr Pierończyk – proboszcz

Od 20 października 2014 r. do 26 października 2014 r.

Modlimy się za tych, którzy pracą, modlitwą oraz złożonymi ofiarami wspierali renowację prezbiterium.

Niedziela XXIX Zwykła ? Światowy Dzień Misyjny

1. Dzisiaj przeżywamy XXIX Niedzielę Zwykłą ? **Światowy Dzień Misyjny**. Rozpoczyna się Tydzień Misyjny. Zapraszamy na Różaniec w int. misji i misjonarzy o 15.00.
2. Od poniedziałku do soboty zapraszamy na nabożeństwo różańcowe o 17.30 (z wyjątkiem środy i piątku ? po Mszy św.). W poniedziałek o 19.00 spotkanie adeptów do bierzmowania z III klas gimnazjalnych.
3. W środę Msza św. szkolna z różańcem o 17.00. W Chróścicach o 17.30 Różaniec, a potem spotkanie Zespołów Caritas z naszego dekanatu.
4. W piątek o 18.00 Msza św. z Różańcem dla młodzieży i kandydatów do bierzmowania z klas II i III. O 19.00 próba chóru. W Chróścicach o 19.00 Dekanalne Spotkanie

Młodych.

5. W sobotę po Mszy św. porannej spotkanie Tercjarzy św. Franciszka. O 9.00 spotkanie lektorów, ministrantów a o 10.00 kandydatów. Także o 10.00 spotkanie Marianek.
 6. W przyszłą niedzielę kolekta przeznaczona będzie na pokrycie kosztów odnowy całego prezbiterium naszego kościoła oraz zakrystii. **Prace zostały zakończone**, a obejmowały: założenie nowych instalacji elektrycznych, ogrzewania podłogowego, nowej marmurowej posadzki, nowego ołtarza i ambony, wymiany drzwi – x4, wykonania nowych mebli do zakrystii oraz pomalowania pierwszej części kościoła oraz zakrystii. Zostało także wykonane przyłącze ciepłej wody z plebanii do kościoła. Przygotujemy jeszcze pomieszczenie dla matek z dziećmi, w którym będzie można uczestniczyć w Mszy św., zamiast pozostawać gdzieś na dworze. Drzwi są oszklone, będzie nagłośnienie, wykładzina a może i zabawki. Patronką tej bocznej **Kaplicy Matki z Dzieckiem** będzie **św. Joanna Beretta Molla**. Wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób pomagali w realizacji tego ważnego i niełatwego zadania składamy serdeczne Bóg zapłać! Począwszy od tych, którzy przygotowywali obiady, po tych, którzy wczoraj pomogli przy transporcie ławek. A Bogu zaśpiewamy Te Deum podczas uroczystości kiermaszowej a zarazem konsekracyjnej, na którą już dzisiaj zapraszamy.
 7. Przy wejściu do kościoła obok Listu do Parafian wyłożone są druczki wspominkowe za zmarłych.
 8. Dziękujemy za dzisiejszą kolektę na misje i za posprzątanie kościoła. W sobotę o 8.00 do sprzątnięcia prosimy Parafian z ul. Broniewskiego.
 9. Zap. przedślubna I: Łukasz Skorupski z Borek i Klaudia Krawiec z Czarnowąs.
 10. Do wieczności odeszła śp. Elżbieta Lisowska ? l.74. RIP.
-

Liturgia Święta w Parafii od 20.10.2014 do 26.10.2014 r.

**Poniedziałek 20.10 – Św. Jana
Kantego**

7.00 Za ++ Stefana i Agnieszkę Gallus, Richarda i Elżbietę Kuczera,++ z pokr.

18.00 Z podz. za dar miłości, macierzyństwa i ojcostwa o zdrowie i o Boże błog. w rodzinie Izabeli i Marka Kubicz z ok. 23 r. małżeństwa.

Wtorek 21.10 – Bł. Jakuba Strzemię

7.00 Za + męża Eryka Roskosz, Rozalię i Wincentego Roskosz, syna Alfreda i za dusze w czyścicu cierpiące.

18.00 /św. Anna/ Za + Monikę Tkocz w r. śm, Klarę i Joachima Wieczorek, + Barbarę, Jerzego i Herberta i za dusze w czyścicu cierpiące.

Środa 22.10 – Św. Jana Pawła II

7.00 Z podz. za łaski, o zdrowie i o Boże błog. w rodzinie Kondziela z ok. r. małżeństwa, za ++ rodziców z obu stron, brata Alojzego i ++ z pokr.

17.00 /szkolna/ Za + syna Dariusza Franczak, i ++ Mariana i Stanisławę Franczak.

Czwartek 23.10

7.00 Za ++ rodziców Jana i Katarzynę Gabrysch, żonę Jadwigę, teściów Marię i Pawła Knop, ++ z pokr. obu stron oraz w int. rodziny.

18.00 Za + matkę Gertrudę Moczko w dniu ur. i w r. śm., ojca Wiktora, męża Wilfryda, brata Joachima, teściów oraz o zdrowie i Boże błog. w rodzinie.

Piątek 24.10

7.00 Za + Gertrudę Schafarczyk w mc po śm.

18.00 /młodz./ Za wstaw. Matki Najśw. z podz. za łaski, o zdrowie i o Boże błog. dla Henryka Galus w dniu urodzin i o Boże błog. w rodzinie.

Sobota 25.10

7.00 Z podz. za łaski, o zdrowie i dary Ducha Świętego dla Patryka Niestroj w dniu 18 r. urodzin i o Boże błog. w rodzinie.

18.00 /niedz./ Z podz. za łaski, o zdrowie i o Boże błog. dla Marii i Aleksandra Jurczyszyn z ok. 40 r. małżeństwa i o opiekę Bożą dla całej rodziny.

XXX Niedziela Zwykła 26.10

7.00 Za wstaw. św. Judy Tadeusza o zdrowie dla całej rodziny, za ++ rodziców, brata Manfreda w r. śm., Monikę Nels, męża i za dusze w czyśćcu cierpiące.

8.15 /niem./ Za + męża Jana w r. śm., rodziców, teściów, 2 braci, bratową, 2 szwagrów, ++ z pokr. Zimnicki i Kesler i za dusze w czyśćcu cierpiące.

9.00 /św. Anna/ Za + męża i ojca Alfonsa Baron, rodziców z obu stron i za dusze w czyścicu cierpiące.

9.30 Z podz. za łaski, o zdrowie i o Boże błog. w rodzinie z ok. r. małż. oraz za ++ rodziców Buchta i Cebulla.

11.00 Za wstaw. Matki Najśw. z podz. za łaski, o zdrowie i o Boże błog. dla Elżbiety i Józefa Urban z ok. 50 r. małżeństwa oraz w int. całej rodziny.

15.00 Nabożeństwo różańcowe.

16.00 Za + Ingeborgę Müller w miesiąc po śmierci.

Skrucha lekarstwem na przewrotność

?Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: Czemu Mnie kusicie, obłudnicy?. To słowa z dzisiejszej Ewangelii. Czy dziś zdarza się przewrotność? Tak, bowiem przewrotność to charakter, który wszystko przewraca. Dlatego przewrotność jest napiętnowana przez Pana Jezusa, bo odcina człowieka od prawdy i nie daje mu jakichkolwiek szans na zmianę. Człowiek przewrotny nie przyjmie żadnych argumentów. Normalny człowiek otwarty jest na siłę argumentów, na słowa. Można mu udowodnić, że białe jest białe a nie czarne, że złe zachowanie jest złe, a dobre zawsze jest godne pochwały. A przewrotny posiada gotowy schemat ?ja tam i tak swoje wiem i kropka?. Jest niereformowalny. Do takiego człowieka nie można też dojść ze światłem Ewangelii i jej mądrymi wymaganiami. Bo on nawet wie lepiej niż Bóg. A Pan

Jezus przez różne doświadczenia, chce nieraz nam coś pokazać lub przez naszą słabość pragnie po prostu nas oczyszczać ze złych zachowań. A przewrotny tak nie pomyśli, lecz będzie przewracał argumenty, aby tylko się nie zmienić. Taka przewrotność jest skuteczną obroną, która pozwala człowiekowi żyć w zgodzie tylko z samym sobą. Problem jest jednak taki, że tacy żyją całkowicie poza prawdziwą rzeczywistością, czyli zagłuszają sumienie. Takim ludziom nic i nikt nie zakłóci ich dobrego samopoczucia. Dlatego Chrystus prawie cały czas zakłócał faryzeuszom i innym ludziom ich poukładaną przewrotność oraz nie dawał im chwili do dobrego samopoczucia. Dlaczego? Chciał skruszyć i ożywić ich sumienie. Ponieważ o swoją przewrotność można się tylko przewrócić. A tego Pan Bóg nie chce. On człowieka zawsze stawia na nogi. Bóg nie wywraca, ale porządkuje dając swą łaskę. Dlatego i nam ludziom dał wartościowy dar: sumienie. Przez ten dar Chrystus chce poprawić w nas to, co powywracane. Bo jest Bogiem Miłosiernym dla tych, którzy umieją się przyznać do popełnionych błędów i mają odwagę powiedzieć: *?popełniłem grzech, potrzebuję Bożego Miłosierdzia?.* Wzorem jest marnotrawny syn, mówiący: *?Ojczy zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem Ciebie?.* Tego muszę się zawsze uczyć, bo taką modlitwą Bóg nie pogardzi: *Moją ofiarą, Boże jest duch skruszony; nie gardzisz, Boże, sercem pokornym i skruszonym* (Ps 51,19). I tak z przewrotności zrodzi się skrucha, czyli zmniejszenie pychy i zatwardziałości serca. Wtedy rezygnuję z upartej obrony swej przewrotności a otwieram się na dobro, na Pana Boga. Stąd u progu owocnego spotkania z Panem Bogiem jest skrucha. Tak było w życiu św. Piotra po zaparciu się Jezusa. Skrucha odegrała najważniejszą rolę. Apostoł gorzko zapłakał nad swoją przewrotnością. Skruszył się i schronił w Bożym miłosierdziu mówiąc: *Panie Ty wszystko wiesz, Ty wiesz że Cię kocham.* Spowiednik św. Faustyny ks. Sopoćko napisał: *Stała skrucha jest źródłem miłości bliźniego. Dusza bowiem skruszona widzi swoje błędy i słabości i nie posądza bliźniego, będąc wyrozumiałą na jego usterki. Jeżeli surowo posądzamy bliźnich i łatwo opowiadamy ich błędy, nie ma w nas prawdziwego skruszenia serca. Prawdziwy żal ożywia w nas*

wielkoduszność, podtrzymuje miłość i coraz bardziej oczyszcza duszę, by się mogła połączyć z Panem. On potęguje ufność w Miłosierdzie Boga, który pokutującym przebacza i sprowadza pokój wewnętrzny, radość nadziemską, a usuwa smutek i przygnębienie. Skrucha przynosi zawsze dobre poczucie Boga i bliźniego, oraz daje radość z wiary. Panie Jezu, ucz nas skruchy, która daje nam nowe serce i oczy.

Ks. Mariusz